

(דף רי"ח.)

כל זמן שמתרבים הרשעים בעולם והדין שורה בעולם, הצדיקים שבדור לוקים עליהם

כי כל דרכיו משפט, רבי אבא שאל לרבי שמעון, מה זה שבכל זמן שמתרבים הרשעים בעולם והדין שורה בעולם, הצדיקים שבדור לוקים עליהם, שכן למדנו בשביל עונות הדור נתפשים הקדושים והצדיקים, מפני מה, אם מפני שאין מוכיחים לעולם על מעשיהם הרבה הם מוכיחים ואין מקבלין מהם, והצדיקים נכפפים לפניהם, ואם כדי שלא יהיה מי שיגין על העולם, אל ימותו ואל יתפשו בעונותיהם, שהרי שמחה היא לצדיקים באבוד רשעים, א"ל רבי שמעון ודאי שבשביל עונות הדור נתפשים הצדיקים, והרי ביארתי ענין זה, אבל בשעה שנתפשים הצדיקים ביסורין או בחלאים, בשביל לכפר על העולם הם, שאז מתכפרים כל עונות הדור, מניין, מכל אברי הגוף, בשעה שכל האברים ביסורין ובמחלה גדולה שורה עליהם, אבר אחד נצרך להקיז, בשביל שירפאו כלם, ואיזה אבר, הזרוע, מקיזים הזרוע ומוציאים ממנו דם, אז נרפאים כל אברי הגוף, אף כך בני העולם הם אברים זה עם זה, ובשעה שירצה הקדוש ברוך הוא ליתן רפואה לעולם, מייסר לצדיק אחד שביניהם ביסורין ובמחלות, ובשבילו ניתנה רפואה לכל, מניין, שכתוב (ישעי' נ"ג) והוא מחולל מפשעינו מדוכא מעונותינו וגו' ובחבורתו נרפא לנו, ובחבורתו, זו הקזת דם כמי שמקיז הזרוע, ובאותה החבורה נרפא לנו, רפואה לנו היא לכל אברי הגוף, ולעולם אינו מייסר לצדיק אלא כדי ליתן רפואה לדור ולכפר עליהם, שזה הנאה לצד הטומאה כשהדין שולט על הצדיק יותר מהכל, שאינו חושש אז לכל העולם, ואינו משגיח בהם בשביל השמחה שהוא שולט על הצדיק, וצדיק הזה זוכה לממשלה עליונה בעולם הזה ובעולם הבא, וזהו הסוד של צדיק ורע לו, צדיק וטוב לו, הוא כאשר אין הקדוש ברוך הוא חושש לכפר על העולם, אמרתי לו אילו לא היו שניהם בזמן אחד היה נכון, אבל הלא כאן יש צדיק וכאן יש צדיק, לזה יש יסורין ומחלות ולזה יש כל טוב בעולם, אמר לי יען כי באחד מהם או בשנים מהם די, שאין הקדוש ברוך הוא חפץ לייסר כלם, כמו שאין נצרך אלא זרוע אחת להקיז בשביל ליתן רפואה לכל האברים, אף כך בצדיק אחד די, וכאשר מתגברת המחלה בגוף על כל האברים, אז נצרך שתי הזרועות להקיז, וכמו כן אם יתרבו עונות גדולות בעולם, אז כל הצדיקים מוכים כדי ליתן רפואה על כל הדור, אבל בזמן שאין כל כך הרבה עונות אז צדיק אחד נלקה ושאר הצדיקים הם בשלום, שהרי אין העולם נצרך לייסר כלם וכאשר נרפא העם נרפאים הצדיקים, ולפעמים עומדים כל ימיהם ביסורין להגן על הדור, וכאשר ימותו הנה נרפא הכל ומתכפר, בזמן שהעונות הן גדולות ביותר.

(זוהר בא מ"א).

כל איש שיש בו ארבעה יסודות, ארבעה מלאכים יורדים עמו מימין וארבעה משמאל

כי כל דרכיו משפט, הרי אמרו רשע יצר הרע שופטו, צדיק יצר הטוב שופטו, בינוני זה וזה שופטו, שהרי ארבעה מלאכים יורדים עם האדם, שעליהם כתוב כי מלאכיו יצוה לך, אם יש לו זכות אבות, אחד מיכאל ב"ל זכות אברהם, השני גבריאל ב"ל זכות יצחק, השלישי נוריא ב"ל זכות יעקב, והרביעי רפאל ב"ל זכותו של אדם הראשון, ויצר הטוב למעלה מהם, ואם אין לו זכות הולכים עמו ארבעה אלה עון משחית אף וחימה, ויצר הרע למעלה מהם לדון אותו בעוה"ב, ולפיכך דרשו רשע יצר הרע שופטו, צדיק יצר הטוב שופטו, בינוני זה וזה שופטו, שבשביל שהוא בינוני גבריאל ב"ל שהוא יצר הטוב, וסמאל ב"ל שהוא יצר הרע, זה וזה שופטו, כי כל איש שיש בו ארבעה יסודות, ארבעה מלאכים יורדים עמו מימין וארבעה משמאל, ארבעה מימין מיכאל ב"ל גבריאל ב"ל רפאל ב"ל נוריא ב"ל, וארבעה משמאל עון משחית אף וחימה, ומצד הגוף מטטרו"ן יורד עליו מימין וסמאל משמאל, ואין לך אדם שאין בו ארבעה היסודות, אבל כפי היסוד שהוא הראשון בו כך היא התחלת ארבעה האלה, אם המזל שלו אריה מקדים מיכאל ואחריו גבריאל ואחריו נוריא ואחריו רפאל, ואם המזל שלו שור מקדים גבריאל ואחריו מיכאל ואחריו נוריא ואחריו רפאל, ואם מזלו נשר מקדים נוריא ואחריו מיכאל ואחריו גבריאל ואחריו רפאל, ואם מזלו אדם מקדים רפאל ואחריו מיכאל ואחריו גבריאל ואחריו נוריא, והם מצד הימין, מצד של מיכאל כל הפנים שלו הן רחמים, בעלי גמילת חסדים, להפנים גוון לבן, וזה האיש גומל חסד, חסיד וחכם אם עוסק בתורה, ואם לא הוא להיפוך, מצד של יצר הרע גזלן שוטה, אין בו חסד כי לא עם הארץ חסיד, מצד של גבריאל ארבעת הפנים שלו הן דין, מדת הדין על הרשעים יפיל ומתגרה בהם, כמו שדרשו שמותר להתגרות ברשעים בעולם הזה, גבור ביצרו ירא חטא, דיין יהיה אם יעסוק בתורה ויתגבר בתלמודו, ולהיפוך מצד של יצר הרע, מתגרה בצדיקים לעשות דין קשה להם, גבור בעבירה לעשותה, אין הוא ירא חטא, גוון פניו אדום כעשיו שופך דמים..

מי שמזלו נשר אין הוא רחמן גדול, ואינו בעל מדת הדין גדול, אלא בינוני ביצר טוב במדות טובות שלו, ובינוני ביצר הרע במדות רעות, ולו פנים של גוון לבן ואדום, מי שמזלו אדם מצד הטוב הוא כולל כל מדות טובות, חסיד וחכם וגבור בתורה, ירא חטא ממולא בכל מדות טובות, וגוון פניו שחרחר, ומצד של יצר הרע ממולא מכל מדות רעות, ואם עונות האדם מרובין שולטים עליו כל מחנות יצר הרע, עד שמתרחקים ממנו כל מחנות יצר הטוב, והוא ממליך על אבריו סמאל וכל מחנותיו, ואם זכויותיו מרובין שולטים עליו מחנות יצר הטוב, עד שמתרחקים ממנו כל מחנות יצר הרע, והוא ממליך על כל אבריו מחנות יצר הטוב, ובזמן ההוא שולט עליו השם הויה, ואם הוא בינוני צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו, אלו מימינים לזכות ואלו משמאילים לחובה, ומי שחזק הוא מנצח, ולפיכך דרשו חכמי המשנה לעולם יראה אדם עצמו כאילו כל העולם תולה בו, עד כאן רועה הנאמן.

זוהר חיי שרה (דף קכ"א):

בשעה שהאדם עולה על מטתו כל לילה ולילה נשמתו יוצאה ממנו ונדונת לפני בית דינו של המלך

אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא, א"ר יוסי בוא וראה בשעה שהאדם עולה על מטתו כל לילה ולילה נשמתו יוצאה ממנו ונדונת לפני בית דינו של המלך, אם תזכה להתקיים חוזרת לעולם הזה, ואותו הדין בשני אופנים הוא, שהרי אין דנין לו לאדם על הרעות שהוא עתיד ומזומן לעשות, שנאמר כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם, ואל תאמר שדנין אותו על הטובות שעשה בלבד, או להטיבו על אותן הטובות של עכשיו, כמו שנאמר בענין הדין שעל הרעות, לא כן אלא שדנים אותו גם על הזכויות שהוא עתיד לעשות, שבעבורם ינצל אף על פי שעכשיו הוא רשע, לפי שהקדוש ברוך הוא עושה טובות עם כל הבריות, וכל דרכיו שהוא עושה למען להטיב לכל הוא, ואינו דן לאדם על הרעות שהוא עתיד לעשות, ולפיכך נדון האדם לפני הקדוש ברוך הוא, [שנאמר בו צדיק וישר הוא].

זוהר האזינו (דף רצ"ז).

הרשעים מריעים לעצמם ברשעתם, שגורמים להסתלק הברכות מן העולם.

שחת לו לא בניו מומם וגו', א"ר יצחק למדנו שהרשעים כביכול עושים פגם למעלה, מה הפגם, כמו שנאמר שחת לו לא בניו מומם, שהרי התקונים למעלה אין נמצאים כראוי, כתוב אחד אומר (ישעיה נ"ט) וילבש צדקה כשריון, וכתוב אחד אומר (שם) וילבש בגדי נקם תלבושת, אלא א"ר יצחק וילבש צדקה כשריון, בזמן שישראל זוכים, לא זכו וילבש בגדי נקם, רבי יוסי אומר מהו הפגם, כמו שלמדנו שהאבות אין נשפקים להתברך מאותה השפעת הנהר^[מב] כל שכן הבנים, כמש"כ שחת לו לא בניו מומם, מהו לו לא ב' פעמים אלא אחד למעלה ואחד למטה, וזהו שא"ר שמעון כל זמן שהרבה רשעים בעולם, כביכול שם הקדוש אינו מתברך בעולם, וכל זמן שאין הרבה רשעים בעולם, שם הקדוש מתברך בעולם, זה שכתוב (תהלים ק"ד) יתמו חטאים וגו' ברכי נפשי את ה' הללויה, א"ר אבא זה ממש מקרא זה שכתוב שחת לו לא בניו מומם, מי גורם השחתה זו, דור עקש ופתלתל, מפני שהם רשעים והדור הוא רע נמצא כן, לפיכך לאחר שאמר משה כל הדברים האלה והזכיר שם הקדוש כראוי, אמר ודאי צדיק וישר הוא, שם הכל כתקונו, אבל שחת לו לא בניו מומם, ומפני מה הוא כך, מפני שהם דור עקש ופתלתל, א"ר יהודה לא לו, כלומר שהרשעים מריעים לעצמם ברשעתם, שגורמים להסתלק הברכות מן העולם.

זיו הזוהר
 היינו חסד מדתו של אברהם. **מב.** פי' שהספירות חסד גבורה תפארת הנקראין אבות אין מגיע להן השפע מן הנהר שהוא בינה, ובעבור זה חסר שפע למטה להבנים.

זוהר וארא (דף כ"ו)

מהו הפגם, שהשמאל אינו נכלל בהימין, שיצר הרע אינו נכלל ביצר הטוב, בשביל חטאי האנשים

רבי אלעזר אמר מהו הפגם, שהשמאל אינו נכלל בהימין, שיצר הרע אינו נכלל ביצר הטוב, בשביל חטאי האנשים, והפגם שעושים אין עושים אלא להם ממש, זה שכתוב שחת לו לא בניו מומם, כביכול עושים פגם ואין עושים, עושים, שלא יומשך עליהם הברכות שלמעלה, כמש"כ ועצר את השמים ולא יהיה מטר, ואין עושים, שהרי השמים מקבלים להם לעצמם הברכות שנצרכות למו, אבל אין מקבלין להשפיע למטה, ודאי מומם של אותן הרשעים הוא, ועוד שחת לו בוא"ו, שאין השמאל נכלל בהימין לבעבור שיומשך ברכות [מלמעלה] (למטה) [מג] לא באל"ף, שהרי אין מקבלים שפע להשפיע למטה, מי גורם זה, מפני שהרשעים מפרידים יצר הרע מן יצר הטוב [מד] ומתדבקים ביצר הרע.

זוהר האזינו (דף רצ"ז):

הקדוש ברוך הוא לא הסיר אהבתו מן ישראל, שבכל מקום שהם, השרה הקדוש ברוך הוא שכינתו ביניהם

הלה' תגמלו זאת עם נבל ולא חכם, אמר ר"י הלה' תגמלו זאת, מפני שאתם דור עקש ופתלתל אתם הייתם גורמים שתגלה זא"ת בגלות, הלה' תגמלו זאת, הזה הוא הגמול על מה שעשה עמכם בכל אותן המשפטים של מצרים, בכל אותן האותות שעשה לכם, הזה הוא הגמול שאתם משלמים לזא"ת ההיא, מי גרם לכם זה, לפי שאתם עם נבל ולא חכם, לבלתי הסתכל בכל אותן הטובות שעשה לכם עד עתה, הלה' תגמלו זא"ת זו השכינה, והרי ביארנו הדבר שלמדנו ה"א דהבראם קטנה, ה"א דהלה' גדולה, והרי נתבאר שלמדנו אמר רבי יהודה ה"א בכל מקום רמז על הקדוש ברוך הוא [מה] ונקראת אם, ושני עולמות הם, שנאמר מן העולם ועד העולם, והרי למדנו בסוד המקרא בשמן כתית רביעית ההין [מו] למדנו רבי יהודה אומר בכמה מקומות התבוננתי שהקדוש ברוך הוא לא הסיר אהבתו מן ישראל, שבכל מקום שהם השרה הקדוש ברוך הוא שכינתו ביניהם, שנאמר לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם, אתם דוקא ביניהם עמהם, לא סר מהם לעולם.

זיו הזוהר
מג. כונתו כאילו נכתב שחת לוא"ו, כלומר לתפארת שאין מגיע לו די שפע מלמעלה כיון שאין הגבורות נכללים בחסדים. **מד.** כי היצה"ר צריך להיות **מג.** כונתו כאילו נכתב שחת לוא"ו, כלומר לתפארת שאין מגיע לו די שפע מלמעלה כיון שאין הגבורות נכללים בחסדים. **מד.** כי היצה"ר צריך להיות כדכתיב ולעבדו בכל לבבכם. **מה.** או בינה אמא עלאה, או מלכות אמא תתאה. **מו.** רמז על מלכות.